

Jezus in gebed

Marcus 14: 32-42

Daar gaan ze. Door de donkere straten van Jeruzalem ... de poort uit, de stad uit. Tegen de Olijfberg – daar waar de weg naar Bethanië zich splitst – ligt de tuin van de olijven.

Een vertrouwde plek onder de eeuwenoude knoestige olijfbomen.

Hoe vaak is Jezus hier met zijn discipelen geweest?

Hoe vaak bracht Hij hier de nacht door ... in gebed?

De volle maan schijnt door de bladeren van de bomen en werpt zijn grillige schaduwen in de schemerige tuin.

Aan de ingang van de olijventuin zegt Jezus tot acht van zijn discipelen: *'Blijven jullie maar hier, dan ga Ik verder om te bidden.'*

Allen zijn meest vertrouwde leerlingen ... Petrus, Jacobus en Johannes neemt Hij mee. Verder de olijventuin in.

"En Hij begon zeer ontsteld en beangst te worden ... tot stervens toe; ... blijft hier en waakt met Mij."

Het is als of Jezus van zijn discipelen wordt losgescheurd.

Satan is gekomen, zijn grote tegenstander.

Die zal Hem laten zien ... hoe diep het lijden zal zijn dat over Hem komen zal.

En Jezus ... Hij huivert. Hij krimpt ineen bij de gedachte van deze bittere drinkbeker van het lijden.

"Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan ..."

De nacht van Gethsemane is de nacht van het gebed.

Terwijl zijn discipelen slapen ... bidt en waakt Jezus.

Het is een uur met zijn Vader.

Tot drie keer toe lezen we: *"En Hij bad, ... en Hij bad, ... en Hij bad."*

Als het ware onafgebroken bidt Jezus in de nacht.

Strijdend, worstelend, helemaal alleen.

Het gebed van de volkomen overgave aan de onbegrijpelijke wil van zijn Vader.

De laatste en beslissende fase gaat nu in.

Er is geen weg meer terug.

Hij zal de beker van het lijden en sterven drinken. Tot het einde toe.

De beker van het heil ... voor u en jou en mij.

"Staat op, laten wij gaan."

Zie, die Mij overlevert, is nabij."

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Stille Week 2004